

REPUBLIKA HRVATSKA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 61 PŽ-1610/2020-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Stečajna masa iza NOVOGRADNJA d.d. – u stečaju, OIB 64560445131, Zagreb, Tina Ujevića 13, kojeg zastupa punomoćnik Nikola Crnokrak, odvjetnik u Zagrebu, Trg Francuske republike 1, protiv 1. tuženika KATICE PALJEVIĆ, OIB 19739369054, Staro Čiče, Juraja Habelića 137, kojeg zastupa punomoćnik Tanja Petković Gregurek, odvjetnik u Zagrebu, Ksaverska cesta 55 i 2. tuženika-protutuženika IVANA CRNČEVIĆA, OIB 91059421431, Sesvete, Sopnička 27, kojeg zastupaju punomoćnici Dubravko Margaretić i Zlatica Lippa Margaretić, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Zagrebu, Maksimirska 44, radi izdavanja tabularne isprave, odlučujući o žalbama prvotuženika Katice Paljević i drugotuženika Ivana Crnčevića protiv presude, presude na temelju priznanja i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-563/2016 od 9. siječnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 7. listopada 2020.

presudio je

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-563/2016 od 9. siječnja 2020. u točki I. izreke u odnosu na drugotuženika-protutuženika Ivana Crnčevića i sudi:

Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj zahtijeva da se drugotuženiku-protutuženiku Ivanu Crnčeviću naloži izdati tužitelju-protutuženiku tabularnu ispravu podobnu za upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 92 i to zk.čest.br. 27/29 u naravi oranica površine 1112 čhv i zk. čest. br. 2720 u naravi oranica Čulinečina u Čulinečini, površine 893 čhv, odnosno diobnim nacrtom RN-420/2001., od 21. veljače 2001. formirana nova čestica od nekadašnjih zk.čest.br. 2719 i 2720 i to zk.čest.br. 2720 površine 1 jutro i 942 čhv, k.o. Resnik, koja odgovara po novoj izmjeri zemljištu kč.br. 1449. k.o. Resnik, kao neosnovan.

riješio je

I. Odbacuje se žalba prvotuženika Katice Paljević protiv točke II. izreke presude na temelju priznanja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-563/2016 od 9. siječnja 2020. kojom je tužitelju naloženo naknaditi prvotuženiku parnični trošak u iznosu od 2.640,00 kn, kao nedopuštena.

II. Odbija se zahtjev prvotuženika Katice Paljević za naknadu troškova ovog žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kn kao neosnovan.

III. Uvažava se žalba drugotuženika-protutužitelja Ivana Crnčevića, ukidaju se odluka o troškovima drugotuženika-protutužitelja Ivana Crnčevića iz točke II. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-563/2016 od 9. siječnja 2020. i rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-563/2016 od 9. siječnja 2020. i u tom dijelu predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

IV. O troškovima ovog žalbenog postupka drugotuženika-protutužitelja Ivana Crnčevića prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Trgovački sud u Zagrebu je presudom poslovni broj P-563/2016 od 9. siječnja 2020. naložio drugotuženiku-protutužitelju Ivanu Crnčeviću izdati tužitelju-protutuženiku tabularnu ispravu podobnu za upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 92 i to zk.čest.br. 27/29 u naravi oranica površine 1112 čhv i zk. čest. br. 2720 u naravi oranica Čulinečina u Čulinečini, površine 893 čhv, odnosno diobnim nacrtom RN-420/2001., od 21. veljače 2001. formirana nova čestica od nekadašnjih zk.čest.br. 2719 i 2720 i to zk.čest.br. 2720 površine 1 jutro i 942 čhv, k.o. Resnik, koja odgovara po novoj izmjeri zemljištu kč.br. 1449, k.o. Resnik (točka I. izreke) i odbio drugotuženikov-protutužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 91.650,00 kn kao neosnovan (točka II. izreke).

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-563/2016 od 9. siječnja 2020. odbačena je protutužba drugotuženika kao nedopuštena.

Protiv navedene presude i rješenja drugotuženik-protutužitelj Ivan Crnčević je podnio žalbu zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se one ukinu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 6.250,00 kn i sudske pristojbe po određenju suda.

Trgovački sud u Zagrebu je presudom na temelju priznanja poslovni broj P-563/2016 od 9. siječnja 2020. naložio prvotuženiku Katici Paljević izdati tužitelju tabularnu ispravu podobnu za upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 92 i to zk.čest.br. 27/29 u naravi oranica površine 1112 čhv i zk. čest. br. 2720 u naravi oranica Čulinečina u Čulinečini, površine 893 čhv, odnosno diobnim nacrtom RN-

420/2001., od 21. veljače 2001. formirana nova čestica od nekadašnjih zk.čest.br. 2719 i 2720 i to zk.čest.br. 2720 površine 1 jutro i 942 čhv, k.o. Resnik, koja odgovara po novoj izmjeri zemljištu kč.br. 1449. k.o. Resnik (točka I. izreke) i naložio tužitelju-protutuženiku naknaditi prvotuženiku prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.640,00 kn (točka II. izreke).

Prvotuženik Katica Paljević je podnio žalbu kojom pobija odluku o troškovima iz točke II. izreke navedene presude na temelju priznanja zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi je podnio i prijedlog za donošenje dopunske odluke o troškovima kojom će se odlučiti o cjelokupnim prvotuženikovim troškovima, uključujući i troškove sastava žalbe u iznosu od 625,00 kn i sudske pristojbe za žalbu.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Žalba prvotuženika Katice Paljević (dalje: prvotuženik) nije dopuštena.

Žalba drugotuženika Ivana Crnčevića (dalje: drugotuženik) je osnovana.

Žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla prava na žalbu, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe (članak 358. stavak 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP)). S obzirom na to da je točkom II. izreke citirane presude na temelju priznanja naloženo tužitelju naknaditi prvotuženiku parnični trošak u iznosu od 2.640,00 kn, proizlazi da je u tom dijelu prihvaćen prvotuženikov zahtjev za naknadu troškova pa prvotuženik nema pravnog interesa za podnošenje žalbe protiv tog dijela presude. Zbog toga je, na temelju odredaba članka 367. stavka 1. u vezi s odredbom članka 358. stavka 3. ZPP-a, valjalo odbaciti žalbu prvotuženika protiv navedene odluke o troškovima i odlučiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

Međutim, u predmetnoj žalbi prvotuženik je podnio i prijedlog za donošenje dopunske odluke o troškovima u skladu s odredbama članka 369. u vezi s odredbom članka 381. ZPP-a u bitnome navodeći kako je prvostupajnski sud propustio odlučiti o cjelokupnom trošku prvotuženika, odnosno kako nije odlučio o svim njegovim troškovima navedenim u troškovnicima dostavljenim uz podneske od 28. studenoga 2018. i 23. siječnja 2018. Budući da je prvostupajnski sud propustio odlučiti o prvotuženikovom prijedlogu za donošenje dopunske odluke o troškovima, to će u nastavku postupka prvostupajnski sud odlučiti o navedenom prijedlogu u skladu s odredbama članka 369. u vezi s odredbom članka 381. ZPP.

S obzirom na to da je ovaj sud odbacio žalbu prvotuženika kao nedopuštenu, prvotuženik nema pravo na naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 625,00 kn niti sudske pristojbe za žalbu (članak 154. stavak 1. ZPP-a). Dodatno, prvotuženik nema pravo na naknadu troška sudske pristojbe za žalbu jer nije određeno naveo iznos (visinu) troška čiju naknadu zahtijeva po navedenoj osnovi iako je to bio dužan učiniti u skladu s odredbama članka 164. stavcima 2. i 3. ZPP-a. Zbog toga je na temelju odredbe članka 166. stavka 1. ZPP-a odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Pobijana presuda i rješenje ispitani su na temelju odredaba članka 365. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Predmet spora, po tužbi, je zahtjev za izdavanje tabularne isprave podobne za upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 92 i to zk.čest.br. 27/29 u naravi oranica površine 1112 čhv i zk. čest. br. 2720 u naravi oranica Čulinečina u Čulinečini, površine 893 čhv, odnosno diobnim nacrtom RN-420/2001., od 21. veljače 2001. formirana nova čestica od nekadašnjih zk.čest.br. 2719 i 2720 i to zk.čest.br. 2720 površine 1 jutro i 942 čhv, k.o. Resnik, koja odgovara po novoj izmjeri zemljištu kč.br. 1449. k.o. Resnik.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu za izdavanje tabularne isprave u odnosu na drugotuženika prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo.

Naime, u parničnom postupku svaka stranka je dužna iznijeti činjenice na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju (članak 7. stavak 1. i članak 219. stavak 1. ZPP-a). Shodno tome, tužitelj je dužan iznijeti činjenice na kojima temelji svoj tužbeni zahtjev i dokazati istinitost svojih tvrdnji o postojanju činjenica na kojima temelji tužbeni zahtjev. Ako tužitelj u tome ne uspije, njegov zahtjev za pružanje pravne zaštite treba odbiti.

U konkretnom slučaju tužitelj uopće nije iznio činjenicu koja je pravna osnova za izdavanje tabularne isprave, niti je dokazao njezino postojanje. Drugim riječima, tužitelj u uopće ne tvrdi da u konkretnom slučaju postoji valjana pravna osnova za izdavanje tabularne isprave u smislu odredaba članka 20. i članka 33. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 6/80 i 36/90 i „Narodne novine“ broj 53/91), niti dokazuje postojanje takve pravne osnove. Naime, tužitelj temelji tužbeni zahtjev na tvrdnji kako je ispunio sve svoje obveze iz sklopljenih ugovora prema tuženicima i trećim osobama oko ishođenja rješenja o prenamjeni zemljišta i građevinske dozvole. S tim u svezi tužitelj se poziva na Predugovor od 10. listopada 1992. kojim su se parnične stranke suglasile da uđu u ortački odnos realizacije poslovnog poduhvata koji se sastojao u izgradnji proizvodnog pogona za beton i agregat-I Faza, na lokaciji uz Čulinečku cestu u Zagrebu, na zemljišnoj parceli k.č.br. 1449. k.o. Resnik upisanoj u zk. ul. 42. k.o. Resnik, koje su čestice označene kao z.k.č.br. 2720 i z.k.č.br. 2719. Osim toga, tužitelj se poziva na Ugovor od 1. prosinca 1992. kojim su parnične stranke utvrdile način realizacije poduhvata radi ostvarivanja sukladno utvrđenih interesa objiju strana i ostvarivanja dobiti, s time da tužitelj u zajednički projekt unosi kapital i kapacitete za izgradnju i početak poslovanja (cca 87% glavnice poduhvata), a tuženici-suposjednici zemljišta unose pripremljeno zemljište na kojem će pogon biti izgrađen (cca 13% glavnice poduhvata), te Aneks tom Ugovoru od 15. prosinca 1992. kojim je navedeni Ugovor dopunjen po pitanju raskida. Nadalje, tužitelj se poziva na Protokol od 14. siječnja 1993. kojim je u bitnome utvrđeno da tuženici nisu u mogućnosti izvršiti svoju obvezu iz članka 2. stavka 3. točke 1. navedenog Ugovora jer nisu uspjeli pribaviti za to potrebna sredstva kako su planirali, te Utanačenje od 29. ožujka 1993. kojim u bitnome punomoćnik tuženika-suposjednika zemljišta obavještava tužitelja da do sada nisu uspjeli realizirati potrebna sredstva za financiranje zemljišta, a stranke predlažu da se ostane kod dosadašnjih ugovora s time da tužitelj pozajmi tuženicima potrebna sredstva za financiranje

pripreme zemljišta kako bi realizirali svoj dio poduhvata i kojim stranke suglasno utvrđuju da će odmah po ishođenju prenamjene zemljišta tužitelj tuženicima – suposjednicima pozajmiti potreban iznos od 310.000,00 DEM kojim će oni financirati ugovorenu pripremu zemljišta pod određenim uvjetima. Konačno, tužitelj se poziva i na Ugovor o zajmu od 28. travnja 1993. kojim se prilazi realizaciji Utanačenja od 29. ožujka 1993., a tužitelj odobrava tuženicima solidarno zajam u iznosu od 310.862,00 DEM, koji zajam se tuženici obvezuju koristiti za financiranje pripreme zemljišta (članak 2.) navodeći kako je navedeni iznos u cijelosti isplaćen tuženicima. Tužitelj je dostavio u spis navedene isprave na koje se poziva.

Međutim, niti iz činjenične osnove na koju se tužitelj poziva, niti iz dostavljenih isprava ne proizlazi da se u konkretnom slučaju drugotuženik obvezao prenijeti na tužitelja vlasništvo nad predmetnim nekretninama. Člankom 3. točkom 3. Ugovora o zajmu je ugovoreno da ukoliko tuženici ne iskoriste zajam u ugovorene svrhe ili ne vrate zajam kako je to ugovoreno, taj će se ugovor smatrati kao Ugovor o zakupu predmetnog zemljišta, odnosno da će se ukoliko pozitivni zakonski propisi to dozvole smatrati da pozajmljeni iznos predstavlja ulaganje tužitelja u ugovoreni poduhvat, u kojem slučaju se tuženici obvezuju, pošto se za to ispune ugovoreni i kogentni zakonski uvjeti, prenijeti na zajmodavca stvarna prava i vlasništvo na predmetnom zemljištu odnosno svom udjelu u ugovorenom poduhvatu.

Međutim, navedeni Ugovor o zajmu, niti navedena ugovorna odredba ne predstavljaju valjanu pravnu osnovu prema kojoj bi postojala obveza drugotuženika za izdavanje tabularne isprave. Tom je odredbom tek ugovoreno da se, uz ispunjenje uvjeta određenih tom odredbom, drugotuženik obvezuje prenijeti na tužitelja stvarna prava i vlasništvo na predmetnom zemljištu odnosno svom udjelu u ugovorenom poduhvatu pošto se za to ispune ugovoreni i kogentni zakonski uvjeti. Stoga bi na temelju same te odredbe tužitelj mogao zahtijevati samo sklapanje ugovora kojim bi drugotuženik prenio na njega pravo vlasništva na predmetnim nekretninama što tužitelj u konkretnom slučaju ne zahtijeva. Budući da osim navedenih isprava tužitelj nije predložio niti predočio nikakve druge dokaze iz kojih bi proizlazila navedena drugotuženikova obveza, to je pravilnom primjenom odredaba članka 221.a u vezi s odredbama članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a valjalo utvrditi kako u konkretnom slučaju ne postoji valjana pravna osnova prema kojoj bi postojala obveza drugotuženika za izdavanje tabularne isprave. Stoga je pravilnom primjenom pravila o teretu dokazivanja iz članka 221.a u vezi s odredbama članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a, valjalo odbiti tužbeni zahtjev u odnosu na drugotuženika kao neosnovan.

Uzevši u obzir navedeno valjalo je, na temelju odredbe članka 373. točke 3. ZPP-a, preinačiti pobijanu presudu u dijelu navedenom u izreci ove presude.

Nadalje, u tijeku prvostupanjskog postupka drugotuženik je podnio tzv. koneksnu protutužbu u skladu s odredbom članka 189. stavka 1. ZPP-a u kojoj je postavio protutužbeni zahtjev u vezi s tužbenim zahtjevom kojim zahtijeva isplatu iznosa od 37.271,43 EUR u kunsjoj protuvrijednosti s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama uz istovremenu obvezu drugotuženika izdati tužitelju zatraženu tabularnu ispravu u odnosu na suvlasnički dio nekretnine drugotuženika (1/2 dijela), s time da se tužitelj može osloboditi obveze plaćanja navedenog iznosa ako drugotuženiku ostavi u vlasništvu 595/2542 dijela z.k.č. broj 2719 i 2720 pobliže označene u protutužbenom zahtjevu i istovremeno utvrđenje da je drugotuženik suvlasnik navedenog dijela nekretnina, a tužitelj suvlasnik u 1947/2542 dijela navedenih nekretnina. Dakle, protutužbeni zahtjev koji je drugotuženik postavio prema tužitelju

predstavlja procesnu facultas alternativu u smislu odredbe članka 327. ZPP-a. Drugim riječima, drugotuženik je postavio kondemnatorni protužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 37.271,43 EUR, uz alternativno ovlaštenje oslobađanja tužitelja od obveze (facultas alternativa) koje ne predstavlja protutužbeni zahtjev, već građanskopravnu ponudu tužitelju prema kojoj se tužitelj može osloboditi svoje obveze na isplatu ako drugotuženiku ostavi u suvlasništvu određeni dio nekretnina. U daljnjem tijeku prvostupanjskog postupka drugotuženik je uredio protutužbeni zahtjev na način da zahtijeva utvrđenje svoje tražbine u iznosu od 37.271,43 EUR u kunsjoj protuvrijednosti kao tražbine drugog višeg isplatnog reda te da se na temelju navedene osnovane tražbine utvrdi suvlasništvo tužitelja i drugotuženika na nekretninama poblize određenim u protutužbenom zahtjevu i naloži im se da jedan drugome izdaju valjane tabularne isprave podobne za uknjižbu prava vlasništva na tim nekretninama (list 122.-123. spisa). Pobijanim rješenjem protutužba je odbačena uz obrazloženje u bitnome kako drugotuženik nije pravovremeno prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku nad tužiteljem zbog čega se smatra kao da tražbinu nije niti prijavio.

Iz spisa i obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi nespornim kako su drugotuženik, kao nasljednik iza pokojne Katice Crnčević i pokojna Katica Crnčević prijavili predmetnu tražbinu u stečajnom postupku nad tužiteljem kao dužnikom koji je otvoren rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-280/01 od 16. listopada 2001., ali su rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-280/01 od 8. prosinca 2008., koje je potvrđeno rješenjem ovoga suda poslovni broj PŽ-409/09-3 od 5. svibnja 2009., njihove prijave odbačene kao nepravodobne.

Prema odredbi članka 70. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99 i 129/00; dalje: SZ), stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinsko-pravnu tražbinu prema njemu. Stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku (članak 96. SZ-a), a to svoje pravo oni ostvaruju podnošenjem prijave stečajnom upravitelju u skladu s odredbama članka 173. SZ-a.

S druge strane, vjerovnici stečajne mase su vjerovnici čije su tražbine nastale nakon otvaranja stečajnoga postupka, po osnovi troškova stečajnoga postupka i po osnovi ostalih obveza stečajne mase (članak 85. SZ-a). Oni ne ostvaruju svoje tražbine podnošenjem prijave stečajnom upravitelju, već obveze po osnovi troškova stečajnoga postupka (članak 86. SZ-a) i ostale obveze stečajne mase (članak 87. SZ-a) stečajni upravitelj ispunjava sukladno sadržaju obveznog odnosa iz kojeg proizlaze, s time da se troškovi stečajnog postupka namiruju prije ostalih obveza stečajne mase, dok se ostale obveze stečajne mase namiruju redom kojim dopijevaju (članak 85. SZ-a). U ostale obveze stečajne mase spadaju obveze: 1. zasnovane radnjama stečajnoga upravitelja ili na drugi način upravljanjem, unovčenjem i podjelom stečajne mase, a koje ne spadaju u troškove stečajnoga postupka, 2. tražbine odvjetnika za pružene usluge tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnoga postupka u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu, 3. iz dvostranoobveznih ugovora ako se njihovo ispunjenje traži za stečajnu masu ili mora uslijediti nakon otvaranja stečajnoga postupka, 4. na temelju neosnovanoga obogaćenja mase i 5. tražbine radnika stečajnoga dužnika nastale nakon otvaranja stečajnoga postupka (članak 87. stavak 1. SZ-a).

Predmetna tražbina u iznosu od 37.271,43 EUR odnosi se na naknadu za korištenje stana i zemljišta bez pravne osnove u razdoblju od 87 mjeseci, troškove uređenja stana i

amortizacije stana koji je predan drugotuženiku 10. srpnja 2002., dakle, nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem kao dužnikom 16. listopada 2001. U konkretnom slučaju je pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda prijava predmetne tražbine drugotuženika kao stečajnog vjerovnika odbačena kao nepravodobna. Unatoč tome što je drugotuženik prijavio predmetnu tražbinu u stečajnom postupku nad tužiteljem kao dužnikom i što je njegova prijava odbačena kao nepravovremena, prvostupanjski sud je u konkretnom slučaju bio dužan ispitati ima li drugotuženik status stečajnog vjerovnika ili status vjerovnika stečajne mase, kao što to osnovano ističe žalitelj, te ima li taj status u odnosu na cjelokupnu tražbinu ili samo u odnosu na dio te tražbine. Međutim, prvostupanjski sud je navedeno propustio utvrditi, već samo paušalno zaključuje da se u konkretnom slučaju radi o tražbini nastaloj prije otvaranja stečajnog postupka, ali uopće na navodi na temelju čega je utvrdio navedenu odlučnu činjenicu, niti za takav zaključak iznosi razloge. Zbog toga je pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Osim toga, u tom dijelu je i činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Stoga je, uzevši u obzir navedeno valjalo, na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a, uvažiti žalbu, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Pobijanom odlukom o troškovima iz točke II. izreke presude odbijen je zahtjev za naknadu troškova drugotuženika-protutužitelja Ivana Crnčevića u iznosu od 91.650,00 kn. Drugotuženik je stavio zahtjev na naknadu troškova prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 290.000,00 kn, dakle, prema zbroju vrijednosti predmeta spora tužbe i protutužbe, a ne prema odvojenim vrijednostima što je trebao učiniti. Osim toga, u zahtjevu za naknadu troškova drugotuženik nije odvojeno naveo troškove koji se odnose na zastupanje po tužbi od onih koji se odnose na zastupanje po protutužbi iako je to bio dužan učiniti. S obzirom na tako postavljeni zahtjev, a budući da je ovaj sud ukinuo pobijano rješenje kojim je odbačena protutužba i u tom dijelu predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, dok odluka o troškovima ovisi o odluci o glavnoj stvari, valjalo je ukinuti pobijanu presudu i u navedenom dijelu odluke o troškovima (točka III. izreke ovog rješenja).

Budući da je ovaj sud ukinuo pobijano rješenje i pobijanu presudu u dijelu odluke o troškovima, to je, na temelju odredbe članka 166. stavka 3. ZPP-a, prvostupanjskom sudu ostavljeno da u konačnoj odluci odluči i o troškovima ovog žalbenog postupka drugotuženika (točka IV. izreke ovog rješenja).

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će, uzevši u obzir navedeno, otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju mu je ukazano ovim rješenjem te će utvrditi ima li drugotuženik status stečajnog vjerovnika ili status vjerovnika stečajne mase, te ima li taj status u odnosu na cjelokupnu tražbinu u iznosu od 37.271,43 EUR ili samo u odnosu na dio te tražbine. Ovisno o utvrđenom, prvostupanjski sud će donijeti novu pravilnu i zakonitu odluku po protutužbi koju će jasno i valjano obrazložiti kojom će odlučiti i o troškovima postupka nastalim u povodu protutužbe prema vrijednosti predmeta spora naznačenoj u protutužbi u iznosu od 280.000,00 kn, i to samo u odnosu na parnične radnje nastale povodom protutužbe, odnosno samo za one radnje koje se odnose na protutužbu (članak 338. stavak 4. ZPP-a). Osim toga, prvostupanjski sud će odlučiti i o troškovima drugotuženika povodom tužbe prema vrijednosti predmeta spora navedenoj u tužbi u iznosu od 10.000,00 kn samo u odnosu na parnične radnje nastale povodom tužbe, odnosno samo za one radnje koje se odnose na tužbu, i to nakon što drugotuženik dostavi na taj način određeni zahtjev za naknadu troškova, dakle, zahtjev za naknadu troškova prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od

10.000,00 kn koji se odnose samo na parnične radnje nastale po tužbi. Konačno, prvostupanjski sud će donijeti i dopunsku odluku o troškovima povodom prvotuženikovog prijedloga sadržanog u predmetnoj žalbi.

Zagreb, 7. listopada 2020.

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić

Dokument je elektronički potpisan:
IVICA OMAZIĆ

Vrijeme potpisivanja:
12-11-2020
09:55:21

DR:
CHR:
O=VRHOVI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z.S.A.8748130D4852363733343033363535136
L=ZAGREB
B=OMAZIĆ
G=IVICA
CN=IVICA OMAZIĆ

Broj zapisa: 17899-df15e

Kontrolni broj: 0a733-6b6e6-30abb

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.